

ጸም

የጸም ትርጉም፦

ለተወሰነ ጊዜ እህል ከሙብላትና ውኃ ከመጠጣት መታቀብ ወይም ለተወሰኑ ወሬት ከጥሉላት፣ ከሥጋ፣ ከቅቤ፣ ከወተት፣ ከእንቁሳል፣ በአጠቃላይ ከእንሰሳት ዉጤት መከላከል ነው። ይህ ብቻ ጸምን ፍጹም ለማያደርግ ቅዱስ ያሬድ ሕዋሳት ሁሉ በየሬሳቸው ክፋ ከመሥራት መጠበቅ አለባቸው ብሎአል። ይኸውም ሳይን ክፋ ከማየት ጆሮ ክፋ ከመስማት፣ ምሳሰ ክፋ ከመናገር ይከላከሉ። በተጨማሪም አእምሮን ጉድተው ሰውን አሰክረው የማይገባ ከሚያወሩና ከሚያሳሰቡ የአልጎል መጠጦችም መጠበቅ እንዳለብን ማወቅ ይገባል።

የጸም ጥቅም፦

የሥጋን ምቹት የምታጠፋ (የኃጢአት ምቹት ማለት ነው) የነፍስን ቁሰል የምታደርቅ ለጌልማሶችም ጸጥታንና ርጋታን የምታስተምር፣ ከእንሰሳዊ ግዘርና ጠባይ የምትከለክልና ሰው መላእክትን መስሎ የሚኖርበት ደገኛ ሥርዓት ነች።

በብሉይ ኪዳን ብዙዎች በጸም ተጠቅመዋል። እግዚአብሔር የጸምን ሥርዓት የደነገገው ገና ከጠዋቱ ኦዲምን በፈጠረበት ወቅት ነው። «ዕፀ በሰሰን አትብላ» ማለት ትእዛዝ ቢሆንም ትእዛዙ የጸም ትእዛዝ መሆኑ ከማንኛችንም የተሰወረ አይደለም። ኦዲምና ሔዋን ይህን የጸም ሥርዓት በመሻር ዕፀ በሰሰን በልተው በመገኘታቸው ምን እንደ ደረሰባቸው ማንኛችንም በቅዱስ መጽሐፍ ላይ የምናነበው ነው። በጸም የተጠቀሙ ቅዱሳን አበው ጸምን የጸሎት እናት የእንባ ምንጭ፣ የጽድቅ መወረት በማለት ደገኛዋን ሥርዓት በተዋቡ ቃላቶች ከሸነው ሲያቀርቡአት፤ ዲያብሎሳዊ ትምህርት ያደረገባቸው ደግሞ «ወደ ሆድ የገባ አያረክሰም ከአፍ የሚወጣ ሰድብ ምንዝር ነት ግን ያረክሳል» ነው ያለው መጽሐፍ እና ጸምን አልጸምን ለመንፈሳዊ ሕይወታችን የሚሰጠው ረብ የለም ሲሉ ይሰተዋላሉ።

በመወረቱ ይህን ቃል ጌታ ተናገረው ለጸም አለመሆኑን ማቴ.15፡1-20 ብቻ ማንበቡ በቂ ቢሆንም ለእነዚህ ሐሰተኞች ማሳፈሪያ ይሆን ዘንድ ሌሎች ጥቅሶችንም አክለን እናቀርብላቸዋለን። በዚያን ጊዜ የነበሩ አይሁድ ጌታ ይህን ቃል ሲናገር በሰሙ ጊዜ እንደ አሁኖቹ የጸም ጠላቶች ሁሉ ልባቸው ጠማማ ነውና አጣመው ተርጉመውት ሲያገረረሙ ሐዋርያት በመሰማት «በዚህ ቃል እንደተሰናከሉ» አውቅህን? ቢሉት ጌታ ግን የተናገረው ቃል የሚያሰናክል ሰላልነበረ «ተውላቸው አባቴ ያልተከሰው ተክል ሁሉ ይነቀሳል፣ እውርን እውር ቢመሬው ተያይዘው ገደል ነው» ብሏል የዛሬዎቹም ሳይን ልዐናቸው የታወረ ሆነው ሳለ ሌሎችንም እንምራ በማለት ወደ ገደል ይዘዋቸው ሲገቡ ይታያሉ።

ጌታ ግን ደቀመዛሙርቱ የዚህን ምሳሌ ትርጉም ንገረን ባሉት ጊዜ «እጅን ታጥቦ መብላትና አለመብላት ሰውን ከሃይማኖት አያወጣውም ወይም አያረክሰውም፤ ክፋ መሥራትና መናገር እንጂ» ብሎ እጅን ታጥቦ ሰለመብላትና ሰለ አለመብላት መናገሩን ግልጽ አድርጎ አሰቀምጦታል። እነ ሆድ አምላካችን የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን ዘንድ እንመክራቸዋለን።

ጸም በሰሎሞን ስራ

ጸም በሰሎሞን ስራ የተቃወሙን መስፈርት ለማቅረብ ይረዳል። ለዚህም በማስረጃነት የሚጠቀሱ አያሌ ጥቅሶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰፍረው እናገኛለን። አያሌ እስራኤላውያንን እየመራ ወደ ተሰፋይቱ ምድር በሚገቡበት ጊዜ አያሌን በቁጥጥር ሥር ካደረጉ በኋላ ጋይ የተባሉትን ከተማ ለመያዝ በሚነሳሳበት ወቅት ከዚያ በፊት በእስራኤል ሰልፍኞች ዘንድ ያልታየ የመሆኑን የመፍራት ስሜት ተንጸባረቀ። ከሰልፍኞቹም 36 ሰዎች በጠላት ተመተው ወደቁ። አያሌም ስለደንገጠ ቤተሰብ ሕጉ ፊት እሰክ ሰርዝ በግባሩ ወደቆ በጸም ዋለ። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር በሰሎሞን መካከል በደል የፈጸመ እንዳሉ ነግሮት አጥፊዎችን ቀጥቶ ሕዝቡን ከእግዚአብሔር ጋር አስታርቋል። መጽሐፍ አያሌ 7:6-9

በአንድ ዘመን የጊብዓም ሰዎች በአንድ ሌዋዊ ሰው ሚስት ላይ እንደ ውሻ በመፈራረቅ የማይገባ አሰጸያፊ ድርጊት ሲፈጽሙበት ስላደሩ ጧት ላይ ምታ ያገኛታል። እርሱም ይህን በደሉን ለወገኞች ለመግለጥ የሚሰቱን አካላት ቆራርጦ ወደ እስራኤል ርሰት (አገር) ሁሉ ፍረዱኝ ብሎ ሰደደ። የእስራኤል ልጆች በዚህ ተቆጥተው አራስ ነብር ሆነው ወደ ብንደም ልጆች ይህን እኩይ ምግባር ያደረጉትን የጊብዓም ሰዎች አሳልፈው እንዲሰጡአቸው መልእክት ይልኩ። የብንደም ልጆች ግን ፈቃደኛ ሳይሆኑ ቀሩ። በዚህ የተነሣ በእስራኤል ልጆችና ብንደም ልጆች መካከል ጦርነት ተከፈተ። የእስራኤል ልጆች አራት መቶ ሺህ ጦር አሰለፉ፤ የብንደም ልጆች 26 ሺህ ሰባት መቶ ጦር አሰለፉ። ይሁን እንጂ የእስራኤል ልጆች በቁጥር እጅግ ከፍተኛ ቢሆኑም ሁለት ጊዜ ብንደም ልጆች ድል ተደረጉ። ከመካከላቸውም ብዙ ወገኖቻቸውን አጡ። ለሰባተኛውም በጸም ወደ እግዚአብሔር ጮሁ እግዚአብሔርም ረዳቸው፤ የድል ግዳይ ለእነርሱ ሆነ።

እኛም ዛሬ እንደ ሰማይ ከዋክብት እንደ ባሕር አሸዋ ከብዙ ሰፊዊት አጋንንት ጋር በዚህች ምድር ላይ ጦርነት ገጥመናል፤ ሰፊዊት አጋንንት ቢያሸንፉንም እኛ ግን በጸም በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ከጮህን የማታ ማታ ድል የክርስቲያኖች መሆኑን ባለመጠራጠር በጸም በጸሎት ወደ እግዚአብሔር መውደቅ አለብን።

ከሕንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ በ127 አገሮች ላይ የነገሰ አርጤክሰስ የሚባል ንጉሥ ከክርስቶስ ልደት በፊት ነበር። በሚገኛቸው በ127 አገሮችም ላይ ጠቅላይ ሚኒስትር አድርጎ የሾመው ሐመርደኪዮስ የተባለ አይሁዳዊ ስምን አልሰገደልኝም በሚል ቂም ተነስቶ በአጠቃላይ በ127 አገሮች ያሉ አይሁዳውያን እንዲፈጁ ትእዛዝ አሰተላለፈ። ሐመርደኪዮስ ግን የንግሥቱቱ የአሰፎር አጎት ነበርና ወደ እሷ ዘንድ ይህ በወገኖችሽ ላይ የተቃወሙን የሐማን ሰይፍ ወደ ንጉሠ ዘንድ ገብተሽ በመንገር ልታሰቆሚ ይገባል ይላታል። አሰፎርም ነገደ ይሁዳ ሁሉ በጸም በጸሎት ያሰቡኝ ዘንድ መልእክት አስተላልፋ፤ በንጉሠ ዘንድ ባለሚልነት አገኘ ዘንድና የሐማን ነገር አፈርሰ ዘንድ ስላለኝ፤ በአጠቃላይ በ127 አገር ተበትነው ያሉ አይሁዳውያን ለሦስት ቀንና ሌሊት ጸምና ጸሎት ያዙ። በመጨረሻም ሐማ በቆራረበት ጉድጓድ ገባ። አይሁዳውያን ግን ከተቃዋሚዎቹ ሰይፍ በጸም ምክንያት ዳኑ። ይህንን ከእኛ ሕይወት ጋር እናገናኝበው፤ መጽሐፍ አሰፎርን በሙሉ ይመልከቱ፤ በተለይ ም.4:16።

እግዚአብሔር በነነዌ ከተማ ላይ ፈርዶ በእሳት ሲያጠፋት ካሰበ በኋላ የነነዌ አገር ሰዎች ከንጉሠ ጀምሮ እስከ ተፈው ሰው ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት በጸም ቢለምኑ ምሯቸዋል። ትንቢተ ዮናስን በሙሉ ይመልከቱ።

ዳዊት አርቶንን በማስገደብ በደል ስላደረገ በነቢዩ ናታን ግሳዴ ሰባት ቀን በጸም በጸሎት ውሏል፤ መጽሐፍ ሳሙኤል ካልሰ 12:17። ነቢዩ ሙሴ አንድ ጊዜ ሕግ ለመቀበል፤ ሁለት ጊዜ እስራኤልን በበደላቸው ምክንያት ከእግዚአብሔር ለማሰታረቅ አርባ አርባ ቀን ና አርባ ሌሊት ከምግብ በመለየት ከእግዚአብሔር ለመታረቅ አራት ዘዳግም 9:9-18 እና ምእራፍ 10:10።

ነቢዩ ኤልያሱም ከኤልሳቤጥ ተጣልቶ ወደ ኮራብ በሸሸ ጊዜ በመንገድ ደክሞት ከከተታ ታዛዥ ጥላ ሥር ዓረፈ፤ ወዲያውም እንቅልፍ አንቀሳፋ። የእግዚአብሔር መልአክ መጥቶ ቀበቀው ሲነቃም ከራሱ ሁሉ መብል መጠጥ አገኘ፤ በልቶ ጠጥቶ ጉዞውን ጀመረ። ከዚያም በኋላ አርባ መዓልትና አርባ ሴሊት እስከ እግዚአብሔር ተራራ ድረስ ያለ ምንም ምግብ ተጓዘ፤ 1ኛ ነገሥት 19፥6-10።

- ትንቢተ ኢዮኤል 2፥14 «በጽዮን መለስት ንፋ፤ ጾምን ቀድሱ» ታዲያ ነቢዩ ጾምን ቀድሱ እያለ ሲነገረን የዛሬዎቹ እነሆድ አምላኮቹ ጾም አያሰፈልግም የሚሉት ከየት አምጥተው ይሆን?

- መዝ.34(35)፥13 «ኅፍሴን በጾም አደከምኸት» ዳዊት የጾምን አሰፈላጊነት ሲገልጽ አየ ሽውን?

- ትን.ዳን.10፥2 «በዚያም ወራት እኔ ዳንኤል ሦስት ሳምንት ሙሉ ሳዝን ነበርኩ፤ ማለፊያ እንጀራም አልበላሁም፤ ሥጋና ጠጅም በአፈ አልገባም» በጾምን ወቅት ሥጋ መብላት፤ ጠጅ መጠጣት እንደማይገባን ዳንኤል ኮሏል።

- መዝ.108፥24 «ኑልበቶቼ በጾም ደከሙ፤ ሥጋዬም ቅቤ በማጣት ከሳ» ከቅቤ መጾም እንዳለብን ዳዊት ነገረን።

አንዳንድ ሰዎች የጾም ጊዜ ለምን ይወሰናል፤ ሥጋ ቅቤ የመሳሰሉት ለምን ጾም ሆኑ? በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዚህ ቀን ደሙ፤ ከእነዚህ ከእነዚህ ደሙ የሚል የሰም ይላሉ መጾም አሰፈላጊ መሆኑ ከተመነበት ሕግና ሥርዓት ቤተ ክርስቲያን አውጥታ በዚህ ቀን ደሙ ብትለን የሚያስነቅፋት አይደለም፤ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን አባቶች ሙሉ ሥልጣን ሰጥቶአቸዋልና። «እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል» ማቴ.18፥18 ብሎ ይህን አማካኝ ቃሉን የተናገረው ለሐዋርያትና እነርሱን መሰለው እስከ እለተ ምጽአት ቤተ ክርስቲያንን ለሚመሩ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ነው። መጽሐፍ ቅዱስን ዋቢ አድርገው በሚደነግጉት ድንጋጌ ባንመራ አመጸኞች ነን። ክርስቶስም «ጌታ ሆን ጌታ ሆይ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም፤ ትእዛዜን የሚያከብር እንጂ» ብሎ አሰቀድሞ የተናገራትን ሁሉ ተግባራዊ ማድረግ እንዳለብን አሰጠንቅቆናል፤ በተዕቢታችን እነሱም ሰው፤ እኛም ሰው እነሱ ባወጡት ሕግ አንመራም የሚሉ ከሆነ፤ «በዚያን ጊዜ ጌታ ሆይ በሰምህ አጋንንትን አላወጣንም? በሰምህህ ብሁ ድንቅ ሥራዎችን አላደረግንም?» ይሉኛል፤ እኔ ግን እናንተ አመጸኞች ከእኔ ሂደት ብዬ ለፈርድባቸዋለሁ» ቢል ማቴዎስ 7፥22-23 ሳይ ተገልጿል። ስለዚህ አመጸኝነት አያዋጣም። «በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተ ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ» የሐዋ.ሥፈ20፥28። ይህን የመሰለ ሃሳፊነት የተሰጣቸውን የአባቶችን ትእዛዝ መናቅና አለመቀበልን የመሰለ አመጽ ከዬት ይሻል።

ጾም በሐዲስ ኪዳን

የሐዲስ ኪዳን ጾም ከብሉይ ኪዳን ጾም የተለየ ነው። በብሉይ ኪዳን ያለው ጾም ሥጋ ዊ ችግርን የሚመለስበት ሲሆን፤ በሐዲስ ኪዳን ግን የሚጻመው ለጽድቅ ነው። ይህም ለእግዚአብሔር ተብሎ ነው ማለት ነው፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሥራው መጀመሪያ ያደረገው ጾምን ስለሆነ መሥራቹ ራሱ ክርስቶስ ነው። የሚከተሉትን ጥቅሶች በሐዲስ ኪዳን ጾም እንደታዘዘ የሚያመለክቱ ናቸው።

- ግር.ቶስ 9፥29 «በጸሎትና በጾም ካልሆኑ ሰዎች ጠባብ አይሆኑም» አጋንንትን ለማሰወጣት ከእግዚአብሔር ኃይል ለማግኘት ጾም አሰፈላጊ መሆኑን ጌታ ራሱ ተናግሯል፤

ግርግር 23:20 «ውሰራው ከእነሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፤ በዚያ ወራት ይጸማሉ»፤ አለ እንጂ እኔ ጸሐፊው የሆኑትን መጻፍት አያሰፈልጋቸውም አለሁ። በሌሊት ጊዜ ጸሐፊው መጻፍት አያሰፈልገንም የሚሉ ክፍሎች ምን ያህል የተሳሳቱ መሆናቸው በዚህ ይታወቃል። እንደዚህም ቢሆን ኖሮ ክርስቶስ ስለ እኛ ጸልይዋል እኛም መጸለይ አያሰፈልገንም ነበር።

ግሪ. 6:16 «ስትሮሎም እንደገዛች አትጠውልቱ» ማለቱ መጻም መንፈሳዊ ግዴታ መሆኑን መግለጹ አይደለም? ጸም ለክርስቲያኖች ሕግ ባይሆን ኖሮ ስትሮሎም እንዲህ ሆኑ ብሎ ትእዛዝ ባልሰጠ ነበር።

ሉቃስ 6:21 «እናንተ አሁን የምትራቡ ብድህን ናችሁ ትጠግባላችሁና» ብሎ ዛሬ ወደ ውራቅደው ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ብለው የሚራቡ የሚጠሙ ኋላ በመንግሥት በማያት በተደሳ ደሰታ እንደሚኖሩ ራሱ ጌታ ተናግራል።

ቀረ. 13:33 «ከጸሐፊው ከጸሐፊው በኋላ...» ቢል ሐዋርያት ጌታ ጸሐፊው ብለው ከመጻም እንዳልተሰጡና ይልቁንም እነሱም ለሥራቸው ሁሉ ጸምን መሠረት ያደርጉ እንደ ነበር ነው የምናየው።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ለጸም ሥርዓትና ደንብ አውጥታለች በዓመት ውስጥ ሰባት የአዋጅ አድርጎች እንዳሉና ማንኛውም ክርስቲያን እንኝህን አድርጎች እንዲጸም ታዘላች። እነዚህም የሚከተሉት ናቸው።

1ኛ. ዓቢይ ጸም

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለኛ የጸመው ጸም ቢሆን፤ ለእኛም አርአያ የሆነበት ነው። ይህም በግሪ. 4:11-12 የተገለጸ ነው። ጌታ የጸመው አርባ ቀንና አርባ ሴሊት ቢሆን እኛ ግን አሁን የምንጸመው 55 ቀን ነው። ይህም በብዙዎች ዘንድ ቢተች ይሰማል። በመሠረቱ እንኳን 55 ቀን ዓመትም ብንጸም እግዚአብሔር በጸጋ ላይ ጸጋ ይጨምርልናል። እንጂ አያሰጥንም። ዳሩ ግን ተጨማሪዎቹ አሥራ አምስት ቀን የተጨመሩበት ምክንያት አለው።

አንደኛው ምክንያት በዓብይ ጸም ውስጥ ስምንት ሳምንታት ይኖራሉ። ከእነዚህም ቀኖች ውስጥ ሰባት ቅዳሜ። ስምንት እሁድ ይገኛሉ። እነዚህም አሥራ አምስት ቀን ቢሆኑ ከሞሉላት እንጂ ከእህል ውጋ ስለማይጠሙ እነዚህ ቀን ቢቀነሱ አርባ ቀን ይመጣል፤ ስለዚህ ተጨማሪዎቹ አሥራ አምስት ቀን በዓብይ ጸም ውስጥ ላሉት ቅዳሜና እሁድ ምትክ የሚሆኑ ናቸው።

ዓቢይ ጸም የተባለበት ምክንያት የጌታ ጸም ስለሆነና ታላላቅ የሰይጣን ፈተናዎች ድል የተነሱበት፤ ዛሬም ክርስቲያኖች የጌታን አርአያ ተከትለው ሰይጣንን ድል የሚነሱበት ጸም ስለሆነ ነው። በሕዝቡ ዘንድ ሁዳይ ይባላል፤ ሁዳይ ማለት የመንግሥት መሬት፤ የመንግሥት ርሰት ማለት ነው። የመንግሥት ሁዳይ በሚታረሰበት ጊዜ አዝመራው በሚሰበሰብበት ጊዜ ልጅ አዋቂ ሳይባል የመንግሥቱ ዜጋ ሁሉ ለሥራ ታጥቆ እንደሚነሣ ይሆንም የጌታ ጸም የጌታ ሁዳይ የክርስቶስ ዜጎች የሆኑ ምእመናን ሁሉ ይጸሙታልና የሁዳይ ጸም ተባለ።

2ኛ. ጸመ ሐዋርያት

ይህ ጸመ ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው የወንጌልን መልእክት ለማዳረስ ወደ ዓለም ከመሰፈራቸው በፊት አምላካቸውን አብነት በማድረግ የሥራቸው መጀመሪያ ያደረጉት ጸም ነው። መነሻው ከእለተ ጳጳራዊ ማህበት ሆኖ፤ በመጨረሻው ወይም መፈቻው ሐምሌ 5 ቀን ነው። www.ethiopianorthodox.org

3ኛ. ጸመ ስብከት

3ኛ. ጾመ ስቋስት

የክርስቶስን መምጣት የሚጠበቁ አበው እንደ ኢሳይያስና እንደ ዳንኤልን የመሳሰሉት የጾሙት ሲሆን፤ ይኸውም ጾመ ነቢያት ተብሎ ይታወቃል። የጾሙ መጀመሪያ መንፈቀ ጊዳር ማለት የጊዳር እኩሌታ ሲሆን መጨረሻው የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ታኅሣሥ 29 ቀን ነው።

4ኛ. ጾመ ፍልሰታ

ይህን ጾም ለመጀመሪያ ጊዜ የጾሙት ቅዱሳን ሐዋርያት ሲሆኑ፤ በአሁኑ ጊዜ ማን ከሕጻን አንስቶ እስከ ሽማግሌ ድረስ የሚጾሙት ጾም ነው። የሚጀምረው ነሐሴ 1 ቀን ሲሆን፤ የሚያበቃው ወይም መፈቻው ነሐሴ 16 ቀን የእመቤታችን የትንሣኤና የእርጊቷ መታሰቢያ በዓል ሳይ ነው።

5ኛ. ጾመ ድገት

የረቡእና የዓርብ ጾም ነው። ከሌሎቹ እለታት ተለይተው ረቡእና ዓርብ የሚጾሙባቸው ምክንያት

- **ረቡእ:-** የጌታ ምክረ ሞቱ ማለትም በአንድ ሰው ምክንያት የተነሣ ሕዝቡ ከሚታመሱ አንድ ሰው ሲሆን ተለይተው ይሉት።

- **ዓርብ:-** ረቡእ ያደገበትን የጾሙት በቃ ፍርድ በእለተ ዓርብ ተግባራዊ አድርገውታል። እኛም በነዚህ ቀናት በጾም በሰጧት ሰለ እኛ ሲል የምተውን አምላካችንን እናሰባለን። በዚህ ምክንያት ጾመ ድገት ይባላል።

6ኛ የነነዌ ጾም

መሠረቱ የነነዌ ሰዎች የጾሙት ጾም ነው። ዛሬም እኛ እንደ እነሱ በኃጢአታችን እንዳንጠፋ ጌታ ምህረቱን ይሰጠን ዘንድ የምንለምንበት ጾም ነው።

7ኛ ጾመ ገሃድ

ገሃድ የቃሉ ትርጉም መገለጥ መታየት ነው። በጥምቀት መገለጥ መባሉ ሰው የሆነው አምላክ በዓለም ሲኖር እስከ 30 ዓመት እድሜው ድረስ ሰዎችን ለማዳን የመጣ መሲሕ ሰው የሆነው አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ እሱ መሆኑን ሳያውቁ ከሆኑ በኋላ በ30 ዓመት እድሜው በባሕረ ዮርዳኖስ በእደ ዮሐንስ እጅ ሲጠመቅ አብ በደመና ሆኖ «የምወደው ልጄ ይህ ነው» በማለቱ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል በፊት ሳይ ሲያርፍ በመታየቱ ነቢያት ይወርዳል፣ ይወሰዳል፣ ይሰቀላል፣ ይምታል፣ ይነሳል ብለው የተናገሩለት መሲሕ እርሱ መሆኑ ተገልጾአልና፤ እንዲሁም ሶስቱ አካላት በአንድ ጊዜ ታይተዋልና ምስጢረ ሥላሴ የተገለጠበት በመሆኑ ገሃድ ይባላል። የገሃድ ጾም ጥር10 ቀን ለ11 አጥቢያ ነው።